

andret i den Skikkelse, den nu har, til Trods for de Forandringer, der gøres med Hensyn til Skatten. § 4 siger, at enhver, der agter at tilvirke saadant Øl, der efter § 2 er skattepligtigt, skal anmeldte dette for Kontrollen, og det synes at være Meningen, at de Bryggerier, der ikke ønske at tilvirke skattepligtigt Øl, eller for at sige det med et kort Ord, Hvidtølsbryggerierne, skulle ikke anmeldte sig for Kontrollen; Kontrollen har ikke noget med dem at gøre, der bliver for dem ikke Tale om Forpligtelse til at holde Driftsbog eller Salgsbog eller føre Bøgerne paa den Maade, der er Tale om. Det er jo altsammen meget godt, naar Loven er baseret paa Forstørelsen mellem over- og undergæret Øl, eller der er sat en saa høj Bøgtprocent som 3, men gaar man ned til en saa lav Procent som 2, der ligger lige paa Grænsen, og hvor det altsaa laa let som noget kan hænde, at et Hvidtølsbryggeri kommer over Grænsen, tror jeg, at man nødvendig maa komme til den Regel, at samtlige Bryggerier, enten de brygge Hvidøl eller Bajerstøl, skulle melde sig til og lægges under Kontrollen og have samme Forpligtelse med Hensyn til Bogføring, som Loven i øvrigt paalægger. Thi det forekommer mig fuldstændig uflart, hvorledes det egentlig skal gaa, naar et saadant Bryggeri, der paa Grund af § 4 ikke har anmeldt sig til Kontrollen, kommer til at brygge Øl med over 2 pCt. Alkohol, forudsat at 2 pCt. bliver vedtaget. Toldpersonalet har ikke sin Opmærksomhed rettet derpaa, der foretages ikke nogen Undersøgelse af det Øl, der udgaar fra et saadant Bryggeri, og den vedkommende Brygger anstiller maaske heller ikke nogen Undersøgelse med Hensyn til Alkoholindholdet, thi han har en Gang erklæret, at han ikke vil have noget med Skatten at gøre, men vil kun tilvirke skattefrit Øl, men alligevel kan det af Vanvare eller Forsæt hænde, at det Bryggeri brygger Øl over 2 pCt. Det Bryggeri, der staar udenfor Kontrollen, kan slet ikke straffes, selv om der maaske mangfoldige Gange i Aarets Løb finder Overtredelser Sted af det fastsatte Alkoholindhold. Det staar i Forbindelse med, at Udvalget har anset det for nødvendigt i § 12, Straffeparagraffen, at gøre den Undtagelse, der er udtrykt saaledes: „for saa vidt han brygger saadant Øl“. Det er ikke rigtigt, at denne Undtagelse fra Bogføringsforpligtelsen kommer frem i Straffeparagraffen; den bør staa i en af de Paragraffer, som anordne naar og for hvem der er Forpligtelse til at føre Bøger og for hvem ikke.

Der er endelig et Punkt, som jeg beder det ærede Udvalg være opmærksomt paa, det

er Forholdet mellem Ændringsforslagene Nr. 17 og 18. Der er jo ganske vist først det løjerlige, at der i Nr. 17, som skulde vedtages samtidig med Nr. 18, staar at Tolden forhøjes Dagen efter denne Lovs Kundgørelse i Lovtidenden, og der staar, hvorledes den skal forhøjes til 15 Øre og 6 Øre. Nu skulde man tro, at denne Told blev forhøjet Dagen efter denne Lovs Kundgørelse, men saa kommer der til at staa i den næste Paragraf, at Tolden skal dog indtil 1ste Oktober 1895 kun opkræves med 10 og 4 Øre. Det er imidlertid en formel Ukorrekthed, som jeg ikke videre lægger Bægt paa. Men jeg forudsætter, at Udvalget med velberaad Nu har ladet den fastsatte Told være gældende i en vis rum Tid, inden Ølstaten træder i Virksomhed, nemlig fra Dagen efter Lovens Kundgørelse i Lovtidenden, som formentlig sker en Gang i April Maaned, og indtil 1ste Oktober d. N. Der skal altsaa være Told paa Øl næsten $\frac{1}{2}$ Mar, inden Ølstaten træder i Virksomhed, og deri ligger en Erkendelse af Nødvendigheden af ikke at give Ulandet Lejlighed til at oversylde vort Marked med Varer, som indføres uden Told, og som komme frem til Salg, efter at Ølstaten er traadt i Virksomhed. Det er rigtigt, men noget tilsvarende bør vistnok finde Sted med Hensyn til den Toldforhøjelse, som skal finde Sted den 1ste Oktober 1895, med andre Ord, man kan ikke vente med at lade Tolden stige til 15 og 6 Øre fra 10 og 4 Øre til den 1ste Oktober 1895, der maa være et tidligere Tidspunkt, hvor denne Toldforhøjelse indtræder.

Jeg fastholder i øvrigt mine Ændringsforslag undtagen det under Nr. 9 og fastholder navnlig Ændringen Nr. 11, da den ærede Finansminister jo i Gaar erkendte, at en saadan Bestemmelse var nødvendig eller i alt Fald korrekt at have med i Loven. Den ærede Finansminister antydede, at vi til 3dje Behandling skulde få en Paragraf, hvort alt det, som Ølstaten skal træde i Stedet for, bliver samlet sammen, i Kortbed, vi skulle have hele Sammensmeltningen i een Paragraf, der ganske vist ikke er formuleret som Ændringsforslaget under Nr. 11, men dog i Virkeligheden har samme Karakter. Hvad vil det sige? Det vil sige, at efter de Aftaler, som ere stete, ville vi ved 3dje Behandling af Ølstaten komme til at stemme om Sulfur og Petroleum og Alderdomsforsørgelse og afgøre hele Sagen, uden at i øvrigt den sidste Lov om Alderdomsforsørgelse et eneste Øjeblik har været til Diskussion her i Salen. Naar den ærede Finansminister og andre ærede Med-